A°. 1916. N°. 13.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 7den December 1915, tot wijziging en aanvulling van de verordening van 17 April 1872 (P. B. No. 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is de verordening van 17 April 1872 (P. B. N° 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zooals deze sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Curaçaosch Faillissementsbesluit, aan te vullen en te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Van de Verordening van 17 April 1872 (P. B. N° 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zooals deze sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij het Curaçaosch Faillissementsbesluit, worden de ,,Voorafgaande bepalingen'' gelezen als volgt:

Artikel 1. Op den voet bij deze verordening bepaald worden berekend:

a. de geregtskosten in strafzaken, hieronder begrepen die wegens overtredingen waarvan de burgerlijke regter kennis neemt;

b. de kosten, ambtshalve gemaakt in zaken waarin het openbaar ministerie optreedt in het belang of ter uitvoering der wet en waarvan de burgerlijke regter kennis neemt.

Artikel 2. Tot het maken van buitengewone en bij dit tarief niet voorziene kosten in de zaken, bij artikel 1 bedoeld, wordt vereischt eene voorafgaande schriftelijke magtiging of eene nadere goedkeuring van den Procureur-Generaal.

De Procureur-Generaal geeft van de magtiging of goedkeuring onverwijld kennis aan den Gouverneur.

Artikel 3. Behoudens de uitzonderingen bij dit tarief bepaald, wordt voor de berekening der reiskosten tot uitgangspunt genomen de plaats, waar elks hoofdverblijf is gevestigd.

De tijdelijke verblijfplaats kan tot uitgangspunt worden genomen, indien de regter, met de toeschatting belast, overtuigd is dat de betrokken persoon zich buiten zijn hoofdverblijf ophield en naar die tijdelijke verblijfplaats moet terugkeeren.

Voor schippers, die in een schip wonen, wordt de tijdelijke ligplaatst als uitgangspunt aangenomen.

Artikel 4. De kosten van exploiten van wege beklaagden en veroordeelden gedaan op grond van het Wetboek van Strafvordering en de schadeloosstellingen van door hen opgeroepen getuigen en deskundigen, worden berekend op den voet van dit tarief.

Artikel 2.

De 1e. Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van de kosten van vervoer van gevangenen, van personen die in gijzeling moeten worden gesteld en van overtuigingstukken.

Artikel 5. Voor het vervoer van gevangenen, van personen, die in gijzeling moeten worden gesteld, en van overtuigingstukken worden de verschuldigde vrachtprijzen of de werkelijk gedane uitgaven in rekening gebragt.

Artikel 6. Het vervoer van de in het voorgaand artikel bedoelde personen geschiedt hetzij te voet, hetzij met voer- of rijtuigen of scheepsgelegenheid, zoo noodig onder geleide van dienaren der openbare magt, op last der ambtenaren van het Openbaar Ministerie of der hulpofficieren.

De kosten van onderhoud van zoodanige personen op de plaats waar zij, vervoerd wordende, nachtverblijf moeten houden, zijn onder de geregtskosten in strafzaken begrepen.

Artikel 7. De overtuigingstukken worden zooveel mogelijk gelijktijdig met de gevangenen vervoerd.

Het bewijs van ontvangst en de taxatie der kosten worden gesteld aan den voet van het bevel tot vervoer.

Artikel 3.

In het opschrift van de 2e Afdeeling van Titel I van gemelde verordening vervallen de woorden: ,,genees- heel- of verloskundigen''.

Artikel 4.

Artikel 8 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Aan genees-, heel- en verloskundigen is verschuldigd:

1º voor het eerste onderzoek van een verwonde, daaronder begrepen het eerste verband f 4.—;
2º voor ieder nader bevolen onderzoek f 1,50;
3º voor eene uitwendige lijkschouwing f 6. —;
4º voor lijkopeningen tot onderzoek naar de oorzaak des doods en den staat van het lijk, daaronder begrepen de uitwendige schouwing f 20.—;
5º voor andere door den genees-, heel- of verloskundige behoorlijk te omschrijven kunstbewerkingen, moeijelijker dan het onderzoek bedoeld bij nº 1 en 2 van dit artikel, f 20. —;
6º voor het onderzoek naar den toestand van krankzinnigen, ten einde te kunnen geraken tot de opneming in een gesticht. f 2,50;
7º voor het eerste onderzoek naar den zielstoestand van beklaagden f 2,50;
8º voor ieder nader bezoek f 1.—;

alles met inbegrip van het verslag.

Aan vroedvrouwen is voor ieder onderzoek f 2.— verschuldigd.

Artikel 5.

Artikel 9 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Tot het houden van het geregtelijk genees- of heelkundig onderzoek wordt door de zorg van den betrokken ambtenaar van het Openbaar Ministerie een lokaal beschikbaar gesteld.

De kosten daardoor veroorzaakt, eveneens de kosten voor het opgraven van lijken en voor het weder begraven na de schouwing worden onder de geregtskosten in strafzaken gerekend.

Artikel 6.

Artikel 10 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:
De bepalingen van artikel 8 zijn niet van toepassing op de genees-, heel- en verloskundigen, die een inkomen uit de Koloniale kas genieten en bij besluit van den Gouverneur van het genot dier honorariën zijn uitgesloten.

Artikel 7.

Artikel 11 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:
Voor verdere behandeling, na het bevolen onderzoek, wordt geene vergoeding toegestaan.
Evenmin wordt het honorarium bedoeld in artikel 8 gelijktijdig genoten met de vacatiegelden in het volgend artikel aangewezen.

Artikel 8.

In den aanhef van artikel 12 van gemelde verordening worden de woorden: ,,Aan de deskundigen wordt'' vervangen door de woorden: ,,Voor andere verrigtingen dan die in artikel 8 omschreven, wordt aan de deskundigen''.

Artikel 9.

In artikel 14 van gemelde verordening worden de woorden: ,,bij de instructiën of ter teregtzitting'' vervangen door de woorden: ,,voor den regter''.
Eveneens vervalt N° 3 van voormeld artikel 14.

Artikel 10.

Artikel 16 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:
Wanneer deskundigen in deze afdeeling bedoeld worden geroepen om den regter mondeling voor te lichten, met gronden van wetenschap en kunst, wordt hun, indien zij zulks verlangen, een vacatiegeld toegelegd, naar den maatstaf van artikel 12.

Artikel 11.

In artikel 18 N° 3 van gemelde verordening wordt het

woord ,,misdrijf'' vervangen door de woorden: ,,strafbaar feit''.

Artikel 12.

De 3e. Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van de schadeloosstellingen voor tijdverzuim aan getuigen.

Artikel 19. Aan getuigen voor den regter verschenen tot het afleggen van getuigenis of tot het geven van inlichtingen, kan, wanneer zij het verlangen en de regter zulks billijk acht, voor elken dag waarop zij verschenen zijn eene schadeloosstelling voor tijdverzuim worden toegekend van hoogstens f 1,50.

De schadeloosstelling voor tijdverzuim wordt niet verleend wanneer de getuigen regt hebben op verblijfkosten.

Artikel 20. Aan personen die eene wedde of vaste belooning genieten ten laste van de kolonie, aan militairen in actieven dienst en aan gevangenen, als getuigen of tot het geven van inlichtingen verschenen, wordt geene schadeloosstelling voor tijdverzuim toegeschat.

Artikel 13.

Het opschrift van de 4e Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van de bewaarders van stukken en van de bewaring van inbeslaggenomen roerende goederen.

Artikel 14.

Artikel 23 van gemelde verordening wordt vervangen door de navolgende bepalingen:

Artikel 21. Aan openbare of bijzondere bewaarders of houders van stukken, opgeroepen om onder hunne bewaring of berusting zijnde stukken, welke beweerd worden valsch of vervalscht te zijn of ter vergelijking moeten dienen, ter griffie over te leggen, wordt een vacatiegeld toegelegd van f 3.—.

Aan personen die een wedde of vaste belooning genieten ten laste van de kolonie wordt dat vacatiegeld niet toegestaan.

Artikel 22. Voor de bewaring van verzegelde of in beslag genomen roerende zaken wordt slechts vergoeding toegekend, wanneer het raadzaam is geoordeeld, de bewaring niet op te

dragen aan den bewoner of een medebewoner van het huis of de plaats, waar de verzegeling of inbeslagneming heeft plaats gehad. In dit geval wordt door den ambtshalve gestelden bewaarder voor elken dag genoten f 1.—.

Artikel 23. De kosten van onderhoud van inbeslaggenomen dieren worden berekend volgens het plaatselijk gebruik, tenzij daaromtrent anders mogt zijn overeengekomen.

Hij, aan wien, behalve het onderhoud, ook de bewaring is opgedragen, heeft geen regt op bewaarloon.

Artikel 15.

In het eerste lid van artikel 24 van gemelde verordening worden de woorden: „Kantonregter, den Regter-Commissaris of den Voorzitter van het Hof of van den Raad van Justitie" vervangen door de woorden: „President van het regtscollegie, den Regter-Commissaris of den Kantonregter, die van de zaak kennis moet nemen".

In het vierde lid van voormeld artikel 24 worden de woorden: „in het geval van alinea 2 van dit artikel, na het daarbij bepaalde tijdvak" vervangen door de woorden: „en in het geval bedoeld in alinea 2 van dit artikel bovendien na het daarbij bepaalde tijdvak".

Artikel 16.

In het eerste lid van artikel 25 van gemelde verordening worden tusschen de woorden: „openbaar" en „door" ingevoegd de woorden: „aan den meestbiedende"; en worden de woorden: „zonder formaliteiten" vervangen door het woord: „onderhands".

Artikel 17.

Tusschen de 4e. en de 6e. Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt een nieuwe afdeeling ingevoegd, luidende als volgt:

5e. Afdeeling.

Van de uitleveringskosten.

Artikel 26. De kosten van uitlevering van misdadigers aan vreemde mogendheden krachtens aangegane overeenkomsten, de uitgaven van de bij die overeenkomsten bedoelde rogatoire

commissiën, van het hooren van getuigen, van het confronteren van misdadigers, van de mededeeling van stukken van overtuiging of bescheiden en alle verdere uitgaven worden berekend, op den voet en met inachtneming der voorschriften van dit tarief.

Artikel 27. De kosten ter verkrijging van uitlevering door vreemde mogendheden worden tot het werkelijk uitgegeven bedrag in rekening geleden.

Artikel 28. De kosten in de twee voorgaande artikelen bedoeld, worden, voor zooveel zij ten laste van de koloniale kas komen, bij declaratiën in rekening gebracht en na taxatie en betaalbaarstelling gekweten.

Artikel 18.

In het opschrift van de 6e. Afdeeling van Titel I van gemelde verordening worden de woorden: ,,de Wet'' vervangen door de woorden: ,,wettelijke regelingen''.

Artikel 19.

Het tweede lid van artikel 33 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Slechts één origineel wordt in rekening geleden, indien dezelfde akte door denzelfden deurwaarder wordt beteekend aan meerdere personen.

Het laatste lid van voormeld artikel 33 vervalt.

Artikel 20.

Artikel 34 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Voor de gevangenneming van iederen verdachte of beklaagde ter uitvoering van bevelen van voorloopige aanhouding, medebrenging of gevangenneming, voor de door den regter bevolen medebrenging van een getuige, deskundige of tolk, voor de uitvoering van den lijfsdwang, voor de gevangenneming van iederen veroordeelde tot gevangenisstraf of hechtenis wordt aan den deurwaarder toegekend f 3.—.

Het exploit van beteekening en het afschrift van het bevel, vonnis of arrest zijn onder dit salaris begrepen.

Artikel 21.

Artikel 37 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Voor de gevangenneming wordt geen salaris toegekend, indien de aan te houden personen zich reeds in de magt der justitie of politie bevinden of zich vrijwillig aanmelden.

Artikel 22.

In het tweede lid van artikel 40 van gemelde verordening wordt het woord: ,,misdrijf'' vervangen door de woorden: ,,strafbaar feit'' en vervalt het woord: ,,beschuldigden''.

Artikel 23.

Artikel 41 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Wanneer regterlijke ambtenaren en de ambtenaren, die de griffiers vervangen, zich naar een ander eiland der kolonie of op het eiland, waar zij gevestigd zijn, buiten de hoofdplaats moeten begeven tot plaatselijk onderzoek of andere bij algemeene verordening bevolen verrigtingen, worden door hen de uitgegeven vervoerkosten in rekening gebracht.

Daarenboven wordt door ieder hunner wegens verblijfkosten voor iederen dag genoten het bedrag van f 10.—.

Artikel 24.

Artikel 42 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

De regterlijke ambtenaar of de ambtenaar die den griffier vervangt, die op denzelfden dag heen- en terugreist en dus niet buiten zijne woonplaats vernacht, geniet slechts de helft der verblijfkosten.

Die een of meer nachten buiten zijne woonplaats heeft vertoefd erlangt insgelijks voor den dag der terugkomst de helft der verblijfkosten.

Artikel 25.

Artikel 43 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Wanneer de regterlijke ambtenaar of de ambtenaar die den griffier vervangt, ter zake van dezelfde reis, behalve ingevolge de voorschriften dezer verordening, ook overeenkomstig de bepalingen betreffende de reis- en verblijfkosten in burgerlijke zaken aanspraak op vergoeding heeft, worden de ingevolge de voorschriften dezer verordening verschuldigde schadeloosstellingen tot op de helft teruggebracht.

Artikel 26.

Artikel 44 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Wanneer bewaarders van stukken, deskundigen, tolken en getuigen zich in deze hoedanigheid op het eiland hunner woonplaats, buiten het district, waar zij gevestigd zijn, moeten begeven, wordt hun, indien zij zulks verlangen, eene schadeloosstelling voor reiskosten toegekend, naar billijkheid en ter beoordeeling van den regter.

Aan genoemde personen worden geene verblijfkosten toegestaan.

Wanneer zij echter door omstandigheden, onafhankelijk van hunnen wil, onderweg worden opgehouden, of ter plaatse waar het onderzoek gehouden wordt, verpligt zijn te verblijven, wordt hun, indien zij zulks verlangen, eene schadeloosstelling toegeschat, naar billijkheid en ter beoordeeling van den regter.

Artikel 27.

Artikel 45 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Wanneer deurwaarders zich, in deze hoedanigheid, op het eiland, waar zij gevestigd zijn, buiten de hoofdplaats moeten begeven, wordt hun voor elk uur gaans, dat zij op de uit- en terugreis hebben afgelegd, een schadeloosstelling van f 1,50 toegekend.

Artikel 28.

Artikel 46 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Wanneer de in artikel 44 genoemde personen, zich in bedoelde hoedanigheid, naar een ander eiland der kolonie moeten begeven, wordt hun, indien zij zulks verlangen, het bedrag van de reiskosten heen en weder en van de verblijfkosten toegeschat, een en ander naar billijkheid en ter beoordeeling van den regter.

Artikel 29.

Artikel 48 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Aan buitenlandsche getuigen wordt toegeschat de schadeloosstelling, vastgesteld bij dit tarief, tenzij daaromtrent in

met vreemde mogendheden aangegane overeenkomsten anders mogt zijn bepaald.

Stelt de getuige zijne vrijwillige overkomst afhankelijk van eene andere of hoogere schadeloosstelling, dan wordt die vooraf geregeld, na bekomen magtiging of onder nadere goedkeuring van den Gouverneur.

Artikel 30.

In artikel 49 van gemelde verordening vervalt in het eerste lid sub 2º het woord: ,,beschuldigden'' en worden in het tweede lid de woorden: ,,Deze laatsten'' vervangen door de woorden: ,,De onder 2º van dit artikel genoemde personen''.

Artikel 31.

Artikel 50 van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

De schadeloosstelling voor reis- en verblijfkosten, in deze afdeeling bedoeld, wordt niet meer dan eenmaal genoten voor al de verrigtingen te zamen, die in den loop eener zelfde reis zijn volbragt, onverschillig of de verrigtingen al dan niet tot dezelfde zaak betrekkelijk zijn.

Artikel 32.

De 8ste Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van het port van brieven en pakketten.

Artikel 51. De porten en frankeergelden van brieven en pakketten, waarvoor geen vrijdom is verleend, worden voorgeschoten door en in rekening geleden aan de ambtenaren, die de brieven of pakketten hebben ontvangen of verzonden.

Artikel 33.

De 9e Afdeeling van Titel I van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van de kosten van uitvoering der vonnissen houdende veroordeeling tot de doodstraf.

Artikel 53. De aanschaffing en herstelling van al hetgeen noodig wordt geoordeeld voor de uitvoering van de doodstraf

geschieden op Curaçao op last van den Procureur-Generaal, en op St. Martin N. G. en op St. Eustatius op last van den Officier van Justitie.

Artikel 54. Het vervoer van het schavot en de werkzaamheden tot oprigting en wegruiming daarvan hebben plaats op last van den Procureur-Generaal of den Officier van Justitie.

Artikel 34.

Titel II van gemelde verordening wordt ingetrokken.

Artikel 35.

Aan het opschrift van Titel III van gemelde verordening worden na het woord: ,,veroordeelingen'' toegevoegd de woorden: ,,en verbeurdverklaarde voorwerpen''.

Artikel 36.

De artikelen 56, 57 en 58 van gemelde verordening worden vervangen door een nieuw artikel, luidende als volgt:

Artikel 56. De kosten worden onderscheiden in dringende en niet dringende.

Dringende kosten zijn:

a. de schadeloosstellingen aan getuigen;
b. de schadeloosstellingen aan deskundigen, in het geval bedoeld in artikel 16;
c. de kosten van vervoer van overtuigingstukken.

Al de overige zijn niet dringende.

De kosten onder *b.* en *c.* bedoeld, worden, zoo de belanghebbenden het verzoeken, als niet dringende behandeld.

Artikel 37.

In het eerste lid van artikel 59 van gemelde verordening worden achter het woord: ,,woonplaats'' ingevoegd de woorden: ,,of, in het geval bedoeld bij art. 3, der tijdelijke woon- of ligplaats''.

In het tweede lid van voormeld artikel 59 worden de woorden: ,,Hof, door den President van den Raad van Justitie'' vervangen door het woord: ,,regtscollegie''.

Artikel 38.

Aan artikel 60 van gemelde verordening wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

De in het eerste lid van dit artikel bedoelde declaratiën worden, voor zooveel de deurwaarders betreft, na afloop van iedere maand ingediend.

Artikel 39.

Artikel 62 van gemelde verordening vervalt.

Artikel 40.

In artikelen 63, 65 en 67 van gemelde verordening worden de woorden: ,,Hof van Justitie, den President van den Raad van Justitie'' vervangen door het woord: ,,regtscollegie''.

Tusschen het tweede en het derde lid van voormeld artikel 63 wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

Is de last mondeling verstrekt, dan wordt eene afzonderlijke toeschatting afgegeven, waarin van die omstandigheid wordt melding gemaakt, alsmede van de zaak, waarin getuigenis is afgelegd, of van den aard der lastgeving.

Artikel 41.

Na artikel 67 van gemelde verordening worden 5 nieuwe artikelen ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 67bis. Bij de declaratiën wegens buitengewone en bij het tarief niet voorziene kosten wordt gevoegd de schriftelijke magtiging van den Procureur-Generaal tot het maken dier kosten, of, zoo geene schriftelijke magtiging is gegeven, de nadere goedkeuring van dien ambtenaar.

Artikel 67ter. De schadeloosstellingen aan getuigen en deskundigen, door beklaagden opgeroepen, worden toegeschat om door dezen te worden voldaan.

Artikel 67quater. Van het bedrag van gemaakte kosten dat krachtens 's regters uitspraak en het door den voorzitter van het regtscollegie of door den kantonregter afgegeven bevelschrift van tenuitvoerlegging door den Lande aan den beklaagde moet worden vergoed, wordt door den beklaagde opgemaakt eene declaratie in duplo.

De declaratie is niet aan begrooting onderworpen.

Artikel 67quinquies. Bij de declaratie van gemaakte kosten, die door den Lande aan den beklaagde moeten worden vergoed, wordt overgelegd het door den voorzitter van het regtscollegie of door den kantonregter afgegeven bevelschrift van tenuitvoerlegging.

Artikel 67sexies. De kosten, bedoeld in art. 1*b.*, komen, in-

geval van toewijzing of inwilliging der vordering van het openbaar ministerie, ten laste van dengenen, tegen wien de vordering is gerigt, of, zoo zij niet tegen iemand gerigt is, ten laste van dengenen in wiens belang zij is gedaan, in beide gevallen door den regter bij zijne beschikking aan te wijzen.

Artikel 42.

De 4e. Afdeeling van Titel III van gemelde verordening wordt gelezen als volgt:

Van de vereffening der kosten en van de stukken tot invordering van hetgeen op de veroordeelden moet worden verhaald.

Artikel 72. De kosten van het regtsgeding, waarin de veroordeelde wordt verwezen en waaronder, behoudens de uitzonderingen bij algemeene verordening bepaald, worden verstaan al de kosten door de vervolging veroorzaakt, worden begroot bij staat.

Artikel 73. Door den griffier wordt opgemaakt, ten einde bij de processtukken te worden gevoegd, een staat van de kosten, die bij veroordeeling moeten worden verhaald.

Die staat wordt onderworpen aan de beoordeeling en de goedkeuring van den ambtenaar van het openbaar ministerie, die, na zich te hebben overtuigd dat daarin al de gemaakte kosten zijn opgenomen, deze voor „gezien'' teekent.

Artikel 74. De staat van de kosten, waarin de veroordeelde verwezen is, wordt vereffend en uitvoerbaar verklaard door den voorzitter of door den kantonregter, op de vordering van den ambtenaar van het openbaar ministerie.

Artikel 75. Hetzij de zaak alleen in eersten aanleg, hetzij zij ook in hooger beroep is behandeld, zorgt de ambtenaar van het openbaar ministerie, met de tenuitvoerlegging van het vonnis of de beschikking belast, binnen de eerstvolgende veertien dagen, nadat tot de tenuitvoerlegging kan worden overgegaan, voor de uitreiking van een afschrift van iederen vereffenden en uitvoerbaar verklaarden staat van kosten aan den ontvanger, te wiens kantore de betaling moet geschieden, in dier voege dat de ontvanger zoo mogelijk in eens eene opgave verkrijge van al hetgeen moet worden verhaald.

Artikel 76. Moet van den veroordeelde geldboete worden verhaald, dan wordt door de zorg van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het regtscollegie of bij het kantongerecht waarbij de zaak behandeld is, een extract uit het von-

nis of uit de beschikking uitgereikt aan den ontvanger, te wiens kantore de betaling moet geschieden.

Dergelijk extract wordt den betrokken ontvanger eveneens uitgereikt bij verbeurdverklaring van niet in beslag genomen voorwerpen.

Artikel 77. De inning van het bedrag der staten van terugvordering bedoeld in art. 70 geschiedt door alle middelen van regten, met uitzondering echter der toepassing van den lijfsdwang.

Artikel 78. De deurwaarders met de verrigtingen betreffende de invorderingen belast, kunnen de sommen in ontvangst nemen, die partijen mogten verlangen in hunne handen te voldoen. Zij zijn evenwel verpligt de ontvangen gelden onverwijld te storten ten kantore van den ontvanger.

Artikel 79. De bepalingen van deze afdeeling zijn toepasselijk in de gevallen bedoeld in artikel 67sexies.

Artikel 43.

Van gemelde verordening worden de ,,Algemeene bepalingen'' ingetrokken.

Artikel 44.

De Gouverneur is bevoegd gemelde verordening, bij de bekendmaking van den tekst daarvan, zooals die luidt na de hierbij aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, in eene doorloopend genummerde reeks van titels en artikelen samen te vatten, voor zoover noodig onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van hare titels, artikelen of gedeelten van artikelen.

Artikel 45.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 4 October 1913, N°. 61 (P. B. N°. 67).

Gegeven te Willemstad, den 7den December 1915.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 6den April 1916.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.